

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-במה טומנין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
רבה ורבי זירא איקלעו לבי ריש גלותא, חזויה להווא עבדא דאנח כוזא דמיא אפומא דקומקומא, נהויה רבה.	[רבה]										○	◇	מה.	
מאי שנא ממיחם על גבי מיחם?	אמר ליה רבי זירא:										♣		מה.	
התם - אוקומי קא מוקים, הכא - אולודי קא מוליד.	אמר ליה: [רבה]										!	◇	מה.	
הדר חזויה דפרס דסתודר אפומיה דכובא, ואנח נטלא עילויה, נהויה רבה.	[רבה]										○	◇	מה.	
אמאי?	אמר ליה רבי זירא:										♣	◇	מה.	
אמר ליה: השתא חזית.	[רבה]										!		מה.	
לסוף חזויה דקא מעצר ליה.											○ !	◇	מה.	
מאי שנא מפרונקא?	אמר ליה: [רבי זירא]										♣	◇	מה.	
התם - לא קפיד עילויה, הכא - קפיד עילויה.	אמר ליה: [רבה]										!	◇	מה.	
ולא בתבן.													מה. <	
מוכין שטמן בהן, מהו לטלטלן בשבת?	בעא מיניה רב אדא בר מתנה מאביי:										^	◇	מה.	
וכי מפני שאין לו קופה של תבן עומד ומפקיר קופה של מוכין?	אמר ליה:										!	◇	מה.	
לימא מסייע ליה:											♣		מה.	
טומנין בגיזי צמר ובציפי צמר ובלשונות של ארגמן ובמוכין - ואין מטלטלין אותן	[דתניא]										♣		מה.	
אי משום הא - לא איריא, הכי קאמר: אם לא טמן בהן - אין מטלטלין אותן.											!		מה.	
אי הכי, מאי למימרא?											♣		מה.	
מהו דתימא: חזי למזגא עלייהו - קמשמע לן.											!		מה.	
רב חסדא שרא לאהדורי אודרא לבי סדיא בשבתא.	[רב חסדא]											■	◇	מה.
מתירין בית הצואר בשבת אבל לא פותחין, ואין נותנין את המוכין לא לתוך הכר ולא לתוך הכסת ביום טוב, ואין צריך לומר בשבת	איתיביה רב חנן בר חסדא לרב חסדא:										♣	◇	מה.	
לא קשיא, הא - בהדתי, הא - בעתיקי.											!	◇	מה.	
אין נותנין את המוכין לא לתוך הכר ולא לתוך הכסת ביום טוב, ואין צריך לומר בשבת. נשרו - מחזירין אותן בשבת, ואין צריך לומר ביום טוב.	תניא נמי הכי:										■		מה.	
הפותח בית הצואר בשבת חייב חטאת.	רב יהודה אמר רב:											■	מה.	
מה בין זו למגופת חבית?	מתקיף לה רב כהנא:										♣	◇	מה:	
זה - חיבור, וזה - אינו חיבור.	אמר ליה רבא:										!	◇	מה:	
שלל של כובסין, ושלשלת של מפתחות, והבגד שהוא תפור בכלאים - חיבור לטומאה עד שיתחיל להתיר.	רמי ליה רבי ירמיה לרבי זירא, תנן:											■	◇	מה:
אלמא: שלא בשעת מלאכה - נמי חיבור.												■	◇	מה:
מקל שעשה יד לקורדום - חיבור לטומאה בשעת מלאכה	ורמינהו:										♣	◇	מה:	
בשעת מלאכה - אין, שלא בשעת מלאכה - לא											♣		מה:	
התם, שלא בשעת מלאכה - אדם עשוי לזרוקו לבין העצים, הכא - שלא בשעת מלאכה נמי ניחא ליה, דאי מיטנפו - הדר מחזור להו.	אמר ליה: [רבי זירא]										!	◇	מה:	

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

שבת-במה טומנין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאן תנא הא מלתא דאמור רבנן כל המחובר לו הרי הוא כמוהו?	בסורא מתנו לה להא שמעתא משמיה דרב חסדא, בפומבדיתא מתנו משמיה דרב כהנא, ואמרי לה משמיה דרבא:											⊠	⊠	
רבי מאיר היא												!	■	
בית הפך ובית התבלין ובית הנר שבכירה - מטמאין במגע ואין מטמאין באויר. דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]											♦	■	⊠
מטהר.	רבי שמעון:											♦	■	⊠
בשלמא לרבי שמעון - קסבר: לאו ככירה דמו, אלא לרבי מאיר, אי ככירה דמו - אפילו באויר נמי ליטמן, אי לאו ככירה דמו - אפילו במגע נמי לא ליטמן												⚡		
לעולם לאו ככירה דמו, ורבנן הוא דגורו בהו.												!	⊠	
אי גזרו בהו - אפילו באויר נמי ליטמן												⚡		
עבדו בהו רבנן היכרא, כי היכי דלא אתי למשרף עליה תרומה וקדשים.												!	⊠	
מספורת של פרקים ואיזמל של רהיטני - חיבור לטומאה ואין חיבור להזאה.	תנו רבנן:												■	⊠
מה נפשך? אי חיבור הוא - אפילו להזאה נמי, אי לאו חיבור הוא - אפילו לטומאה נמי לא													⚡	
דבר תורה, בשעת מלאכה - חיבור בין לטומאה בין להזאה, ושלא בשעת מלאכה - אינו חיבור לא לטומאה ולא להזאה, וגזרו רבנן על טומאה שלא בשעת מלאכה משום טומאה שבשעת מלאכה, ועל הזאה שבשעת מלאכה - משום הזאה שלא בשעת מלאכה.	רבא:												!	⊠